

Vero-osasto

Henkilöverotusyksikkö

Vuoden 2026 tuloverolakiesityksen työllisyysvaikutukset

Hallituksen esityksessä HE 98/2025 vp ehdotettujen muutosten – pois lukien ehdotukset, jotka koskevat työhuonevähennyksen poistamista, ulkomailta Suomeen tulevien ja Suomeen palaavien palkansaajien lähdeverotusta, työnantajajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuutta sekä lisäkauppahinnan ja lisävastikkeen verotusta – staattisen vaikutuksen verotuottoihin arvioidaan olevan noin -1 813 miljoonaa euroa vuoden 2026 tasolla.

- Muutosten arvioidaan vahvistavan työllisyyttä keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä noin 14 600 henkilöllä. Päätosperäiseksi muutokseksi katsottavan ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistuksen arvioidaan selittävän tästä noin 5 500 työllistä.

Esityksen pääasiallinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 2026 tuloveroasteikosta. Ehdotettu laki sisältää valtionverotuksessa sovellettavan progressiivisen ansiotulon tuloveroasteikon. Asteikkoa uudistettaisiin osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennettäisiin ja ansiotuloverotuksen korkeimmat marginaaliveroasteet alennettaisiin noin 52 prosenttiin. Samalla ansiotuloverotuksen indeksitarkistus jätettäisiin tekemättä niillä tulotasoilla, joille ylimpien marginaaliverojen alentaminen kohdistuisi. Muilla tulotasoilla indeksitarkistus tehtäisiin noin 3,6 prosentin mukaisena. Asteikkoon tehtävien muutosten eläketulon verotusta kiristävää vaikutusta pienennettäisiin lieventämällä eläketulon lisäveroa.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää ja vähennyksen ensimmäistä poistumaa muutettaisiin ja vähennyksen toisesta poistumasta luovuttaisiin. Lisäksi perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin ja työtulovähennyksen lapsikorotusta kasvatettaisiin 105 euroon lasta kohden.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut sekä sellaisten muiden järjestöjen jäsenmaksut, joilla sääntöjensä mukaan voisi olla työmarkkinatoimintaan liittyviä tavoitteita, eivät olisi vähennyskelpoisia menoja. Elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia ja maatilatalouden tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että yhdistyksille tai muille oikeushenkilöille, joilla voi niiden sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen mukaan olla työmarkkinatoimintaa koskevia tavoitteita, maksetut jäsenmaksut olisivat verotuksessa vähennyskeltottomia.

Työsuhdepolkupyörien verovapaus poistettaisiin. Muutos koskisi vuodesta 2026 alkaen polkupyöraetuja, joiden käyttöönottoon työnantaja ja työntekijä olisivat sitoutuneet 24.4.2025 tai sen jälkeen. Ennen tätä sovittuihin polkupyöraetuihin sovellettaisiin nykyisiä säännöksiä sopimuskauden loppuun saakka kuitenkin enintään siihen asti, kun viisi vuotta on kulunut edun käyttöönotosta.

Tuloverolakia muutettaisiin siten, että omassa tai perheen käytössä olevan asunnon tai vapaa-ajan asunnon kustannukset eivät olisi palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvia vähennyskelpoisia menoja.

Muiden tuloverolain mukaan verotettavien tulojen kuin palkkatulojen hankkimisesta johtuvina menoina voisi edellä mainittujen asuntojen osalta vähentää Verohallinnon määräämän työhuonevähennyksen määrän.

Luovutusvoittoverotusta ja varainsiirtoverotusta muutettaisiin ehdollisen lisäkauppahinnan osalta. Luovutusvoitto verotettaisiin kaupantekovuoden jälkeen vahvistuvan lisäkauppahinnan osalta sen verovuoden verotuksessa, jona ehdollisen lisäkauppahinnan peruste ja määrä vahvistuvat. Jos lisävastike vahvistuisi varainsiirtoveron suorittamiselle säädetyn määrääjän jälkeen olisi lisävastikkeesta suoritettava vero poikkeuksellisesti vasta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lisävastikkeen peruste ja määrä vahvistuvat.

Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettu palkkatulon lähdevero alennettaisiin 32 prosentista 25 prosenttiin. Mikäli palkkatulosta olisi suoritettava kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, palkkatulon lähdeveron suuruus alennettaisiin 14,5 prosentista 7,3 prosenttiin. Lisäksi lain soveltamisalaa laajennettaisiin Suomeen palaaviin Suomen kansalaisiin. Lakia sovellettaisiin Suomen kansalaisiin enintään 24 kuukauden ajan työskentelyn alkamisesta.

Tuloverolakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, joka koskisi työnantajan maksamia työntekijän oikeudellisen neuvonnan kustannuksia. Pykälä soveltuisi rikosasioiden lisäksi myös riita-asioihin ja hallinnollisten seuraamusten määräämiseen. Ehdotettava pykälä mahdollistaisi siinä säädettyjen edellytysten täytyessä, että työnantaja voisi kustantaa oikeudellista neuvontaa työntekijälleen verovapaasti.

Työllisyysvaikutusarvio

Työllisyyslaskelmassa on huomioitu seuraavat päätökset:

- Ansiotuloveroperusteiden 3,6 % mukainen indeksitarkistus (valtion progressiivisen tuloveroasteikon, perusvähennyksen ja työtulovähennyksen muutokset). (-865 milj. euroa)
- Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistuksen tekemättä jättäminen kolmen ylimmän tuloluokan osalta. (+185 milj. euroa)
- Kasvutoimenpiteet (pieni- ja keskituloisten työn verotuksen keventäminen ja ylimpien marginaaliveroasteiden alentaminen noin 52 prosenttiin):
 - o Progressiivisen tuloveroasteikon rakennemuutos. (+390 milj. euroa)
 - o Työtulovähennyksen kasvattaminen. (-1 478 milj. euroa)
 - o Eläketulon lisäveron huojentaminen. (-64 milj. euroa)
- Työtulovähennyksen kasvattaminen. (-100 milj. euroa) sekä työtulovähennyksen korottaminen huollettavien lasten määrään perusteella. (-100 milj. euroa)
- Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksujen vähennyskelpoisuuden poistamien henkilöverotuksessa. (+171 milj. euroa)
- Työsuhdepolkupyörien verovapauden poistamien. (+48 milj. euroa)

Laskelmassa ei ole huomioitu ehdotuksia, jotka koskevat työhuonevähennyksen poistamista, ulkomailta Suomeen tulevien ja Suomeen palaavien palkansaajien lähdeverotusta, työnantajajärjestöjen jäsenmaksuja sekä

lisäkauppahinnan ja lisävastikkeen verotusta. Myöskään työnantajan maksamia työntekijän oikeudellisen neuvonnan kustannuksia koskevaa muutosta ei ole otettu huomioon. Näiden muutosten työllisyysvaikutusten arvioidaan kuitenkin olevan suhteellisen vähäisiä.

Laskelmassa huomioitujen muutosten vaikutusta työllisyyteen voidaan arvioida laskennallisesti estimoimalla muutosten vaikutus niin sanottuun työllistymisveroasteeseen sekä hyödyntämällä tutkimuskirjallisuudesta saatavia työllistymisjoustoestimaatteja. Laskelmassa mukana olevien muutosten arvioidaan hieman alentavan työllistymisveroastetta. Työllisyysvaikutusten arviointi perustuu SISU-mikrosimulointimallilla simuloituihin muutoksiin henkilöiden työllistymisveroasteissa. Työllistymisveroasteella tarkoitetaan ansiotuloveroihin, veronluonteisiin vakuutusmaksuihin ja tulonsiirtoihin kuluvaan osuutta palkkatuloista työttömän henkilön työllistyessä. Koska työttömien henkilöiden palkkatuloja ei voida havaita, on näitä työllistymispalkkoja arvioitu lineaarisella regressiomallilla. Menetelmää ovat kuvanneet tarkemmin mm. Kärkkäinen ja Tervola (2018)¹. Työvoiman tarjonnan joustoista, eli siitä kuinka työvoiman tarjonta reagoi työllistymisen kannusteiden muutoksiin on laajasti tutkimusta. Lundberg ja Norell (2020)² päättelivät 35 tutkimuksen perusteella politiikkarelevantin koko populaatiota koskevan jouston olevan välillä 0,1–0,2. Jäntti ym. (2015)³ arvioivat Suomea koskien osallistumisjoustoksi 0,17, jota on sovellettu tässä ehdotettujen työllisyysvaikutusten arvioinnissa. Työllisyyden muutosta on arvioitu kertomalla työllisten määrä työllistymisveroasteen muutoksella ja sovelletulla joustolla. Vuoden 2026 tuloverolakiesityksen muutosten, eläketulovähennyksen supistaminen pois lukien, arvioidaan kasvattavan työllisten määrää yhteensä noin 14 600 henkilöllä.

¹ Kärkkäinen, O., & Tervola, J. (2018). Talouspolitiikan vaikutukset tuloeroihin ja työllisyyteen 2015–2018.

² Lundberg, J., & Norell, J. (2020). Taxes, benefits and labour force participation: A survey of the quasiexperimental literature. *Journal of the Finnish Economic Association*, 1(1), 60–77.

³ Jäntti, M., Pirttilä, J., & Selin, H. (2015). Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates?. *Journal of Public Economics*, 127, 87–99.